

I dag ved vi alle, at Straarup tog gruelig fejl. På Finansrådets årsmøde i december måned 2008 var Straarup blevet erstattet af Nordeachef Peter Schütze, og også han kiggede i bakspejlet, og for ham stod bankernes eget ansvar for krisens omfang anderledes klart. Han sagde:

»I det danske finansielle miljø skabte vi et indlånsunderskud på 500 milliarder kroner på ganske få år. Der var så mange spændende udlånsopgaver. Vi fik et alt for afslappet forhold til risiko – ikke mindst kreditrisiko. Og vi overlod alt for meget til matematikken og modellerne samtidig med, at *markederne blev ved med at stige!*«

Det må man sige er klar tale, selv for en bankmand. Det har faktisk vist sig at være muligt at køre endda flere pengeinstitutter i sæk, og vi har med Roskilde Bank set det mest skræmmende eksempel på risikofyldt adfærd og grådighed fra direktionens side. Og krisen i 1990'erne er småting ved siden af det, vi oplever nu. Flere mener, at vi skal helt tilbage til anden verdenskrig for at finde en økonomisk krise, som ligner den, der rammer os lige nu.

Der er ingen tvivl om, at bankernes betydning for dansk økonomi, vores velstand og udvikling er enorm, og med denne bankpakke II tager Socialdemokraterne det for givet, at mådehold og omtanke nu sættes over det alt for afslappede forhold, som man i bankernes direktionslokaler gennem de seneste år desværre har haft til risiko og gambling med stabiliteten i bankernes holdbarhed.

Forud for forhandlingerne om bankpakken havde Socialdemokraterne tre hovedkrav: Grådigheden i bankernes top skulle begrænses. Ikke så meget som én skattekrone skulle gå tabt. Og pengene skulle ikke kunne havne i bankernes kasser, men skulle udlånes til virksomheder og arbejdspladser. Vi mener, at bankpakken er nødvendig, men det er kun ansvaret for stabiliteten og holdbarheden i dansk økonomi og hensynet til danske arbejdspladser, som er årsag til Socialdemokraternes underskrift på aftalen. Der er ingen tvivl om, at bankpakke II havde set anderledes ud, hvis Socialdemokraterne havde siddet for bordenden. Så var der blevet sat en klar stopper for bankdirektørernes grådighed, der var kommet et loft på 2,5 mio. kr. over deres løn, og kontrollen med den finansielle sektor var blevet styrket endnu mere.

Kl. 10:44

Vi er tilfredse med bankpakkens størrelse. De opnåede 100 mia. kr. svarer til, hvad National-

banken vurderer er behovet. Lånemulighederne styrker bankernes egne muligheder for at sikre sig overkommelige lån, som kan sendes videre til virksomheder og investeringer i vækst og beskæftigelse. Renten på de lån, bankerne nu kan få fra staten, er gennemsnitligt på 10 pct. Det er fair, og det er rigtig balance mellem ønskerne om en stabil banksektor og en ordentlig forrentning af skatteborgernes penge.

Så sættes der en kæp i det hjul af grådighed, som har drevet det alt for afslappede forhold til risiko i bankernes ledelser. Hvis et pengeinstitut modtager statslig kapital, indskud, er der forbud mod aktieoptionsprogrammer, forbud mod, at variable lønandele overstiger 20 pct. af den samlede grundløn inklusive pensionen, og der er forbud mod at fratække mere end halvdelen af direktionens løn i instituttets skatteregnskab. For alle banker indføres der derudover et generelt forbud mod aktieoptionsprogrammer og mod, at alle andre variable løndelev kan overstige grundløn inklusive pension med mere end 50 pct.

Samtidig beskyttes bankkunderne bedre. Der indføres et forbud mod programmer med lånefinansieret salg af egne aktier, og Forbrugerombudsmanden får styrkede muligheder for at tage konkrete sager op om aggressiv markedsføring. Samtidig styrkes mulighederne for de danske virksomheder på de voldsomt trængte eksportmarkeder. Der etableres en 3-årig låneordning med en samlet ramme på 20 mia. kr.

Alt i alt mener Socialdemokraterne, at bankpakke II er nødvendig, men den er ikke nok til at sikre, at dansk økonomi kommer styrket ud af krisen. I de første 2 uger af januar måned har ca. 2.000 danske lønmodtagere fået en varsling om fyring. Problemerne løser sig ikke af sig selv. Derfor er det også Socialdemokraternes holdning, at Danmark har behov for en ny vækststrategi, der kan virke nu og modgå et voldsomt tilbageslag i vækst og beskæftigelse, og som samtidig understøtter den langsigtede, holdbare udvikling af dansk økonomi – en vækstpakke, der øger de offentlige investeringer til forbedring af bl.a. skoler, sygehuse og til vedvarende energi, så arbejdspladser her og nu kan fastholdes.

Vækstpakken skal forbedre mulighederne for at udvikle og etablere virksomheder i Danmark med fokus på regelforenklning, øget forskning og ikke mindst en gennemgribende målretning af udtjente erhvervsstøtteordninger. Skattesystemet skal omlægges, så skatten på arbejdsindkomst kan sænkes markant, skattehuller kan